

[Svend Auken]

det et eller andet synspunkt midt imellem de to? – der er det rigtige, ønsker vi at få afklaret. Det var altså danmarkskortet.

Det andet er, hvem der har ansvaret for, at de ledige faktisk får de uddannelsestilbud, som man siger de har krav på. Jeg forstod på hr. Estrup før, at det spørgsmål for længst var afklaret: det er arbejdsformidlingen. Her-til er der at sige, at arbejdsformidlingen ikke har fået bevilget så meget som én eneste kontorassistent til at administrere denne store nye og væsentlige opgave, og det fremgår af arbejdsministerens svar til udvalget, at de opgaver, der er tiltænkt arbejdsformidlingen, alene er spørgsmålet om at vejlede de ledige, men ikke at sørge for, at de rent faktisk får et tilbud om uddannelse. Hvis der skal være en forpligtelse for samfundet til at skaffe de ledige uddannelsestilbud, hvem har så den pligt?

Og endelig det sidste spørgsmål, og det er vel i virkeligheden her, vi vil appellere mest til de partier, der står bag dette forlig: hvad vil retsstillingen være for den enkelte ledige, som har udfoldet anstrengelser for at få et uddannelsestilbud, men som til trods herfor ikke har et uddannelsestilbud og alligevel falder ned på først 70 pct. og siden 55 pct.? Kan vi i betænkningen fra udvalget få et klart tilsagn om, at ingen kan gå ned på 70 og 55 pct., hvis den pågældende ikke forinden har fået et uddannelsestilbud på et område med gode udsigter for beskæftigelse?

Jeg vil sige til dem, der hævder, at en sådan forpligtelse fra samfundets side er helt urealistisk, at man netop her har at gøre med en lov, der giver ledige en sådan ret, og hvor lokalsamfundet har en pligt til at skaffe de fornødne arbejdstilbud frem. Det vil man nu erstatte med uddannelsestilbud, og derfor vil vi have at vide, om man, hvis man til trods for alle disse intentioner ikke har fået et uddannelsestilbud, alligevel kan falde ned på de 70 og 55 pct.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg ved ikke, om det er indeklimaet her i folketinget, der gør det, eller det er noget helt andet, men jeg synes ikke, at socialdemokratiet har en særlig logisk dag i dag. Først hørte vi hr. Kaj Poulsen i formiddags tale om, at regeringen ikke havde gjort noget for at følge Hæstrupudvalget op, hvorefter

jeg kunne dokumentere, at et lovforslag, som vi havde til anden behandling, udelukkende var baseret på Hæstrupudvalgets forslag. Og så hørte jeg, at hr. Kaj Poulsen, der nu igen kritiserer L 109 og sagde, at det var et forslag, som havde til formål at jage folk ud i håbløshed, havde stillet mange konkrete spørgsmål, men ikke havde fået svar på noget som helst: hvem skal administrere uddannelserne på lokalt plan og på centralt plan, hvad med uddannelsespladserne, hvor er de, osv. osv.? Og dog har der været stillet i første omgang, tror jeg, 217 spørgsmål og i sidste omgang 254 spørgsmål om L 109, som er besvaret, så man kan ikke ligefrem sige, at arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer står uden konkrete oplysninger om, hvad dette forslag går ud på.

Så talte hr. Kaj Poulsen meget om, at hovedsigtet med dette forslag, som han åbenbart ikke kunne lide, var at få folk ned på nedsatte dagpenge. Det, regeringen var ude på, var at genere de ledige, og den eneste årsag til, at man havde lavet alt det her, var, at man simpelt hen ønskede at få de ledige sat ned på lave dagpenge. Hr. Svend Auken brugte senere den vending, at det var urimeligt, at man skulle løse statsfinansielle problemer ved at tvinge folk ned på lave dagpenge.

Se, hvis regeringen havde haft til hensigt at løse de statsfinansielle problemer over dagpengesystemet, havde det immervæk været nemmere for den at sætte dagpengene ned med det samme for folk, der er på dagpenge, i stedet for at lave en stor uddannelsesreform og så sige, at den skal til revision i folketingssamlingen 1986-87, og at der som hovedregel ikke vil være nogen, der kan falde ned på de lavere dagpenge før i januar 1988. Det var en meget snirklet vej at gå, hvis det skulle være et hovedsigte at tage statsfinansielle hensyn, så jeg forstår faktisk slet ikke hr. Kaj Poulsens indlæg.

Man bliver ikke meget klogere, når man senere hører hr. Svend Auken, for han taler jo meget pænt om uddannelse og om, hvor meget socialdemokratiet er gået ind for uddannelse. Det var socialdemokratiet, der i sin tid fik indført, at man, når man er på arbejdstilbud, har mulighed for at indlægge et uddannelsesforløb. Socialdemokratiet har foreslået, at man i stedet for første arbejdstilbud skulle kunne få et uddannelsestilbud